

Forfatter: Jens Kristian Andersen

Titel: Udrag fra Johan Ludvig Heiberg

Citation: Jens Kristian Andersen: "Johan Ludvig Heiberg", i Jens Kristian Andersen: *Johan Ludvig Heiberg*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-authors-jlheiberg-p-val-shoot-idm139823512850832.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johan Ludvig Heiberg

Perioden 1825-39 rummer Heibergs kulmination, privat og professionelt. Privat i kraft af hans - som det skulle vise sig - betydningsfulde ægteskabsindgåelse og etablering af eget hjem, professionelt som embedsmand, dramatiker og kritiker (debattør og teoretiker). Sin senere hustru, Johanne Luise (f. Pätges, 1812-90) traf Heiberg første gang 1826 på Det kgl. Teater. Den purunge balletpige og skuespiller elev, der kom fra yderst beskedne kår, var da ingenlunde uvant med at være genstand for mandlig opmærksomhed. Efter brylluppet 1831 etablerede ægteparret et hjem (fra 1844 i Søkvæsthuset på Christianshavn), der næsten blev en institution i københavnsk kulturliv. Her mødtes en snæver elite af åndspersonligheder ved elegant selskabelighed til kræsen drøftelse af tidens kunst og tænkning; her dyrkedes og fastsattes regler for "den gode smag". Fru Heiberg (som hun indtil for nylig turde benævnes) var livet igennem teaterets fejrede og feterede *prima donna* og bidrog selv til repertoireet med flere vaudeviller. For eftertiden ligger hendes betydning ikke mindst i memoire-værket *Et Liv gjenoplevet i Erindringen* (udg. posthumt 1891, 4. udg. ved Aage Friis 1944), hvori hun sætter Heiberg (og sig selv) et hæderfuldt minde. I en berømt passage skildres "Bellmans-Sommeren" 1832, som Heiberg'erne tilbragte i Hørsholm sammen med digteren Henrik Hertz, der netop med *Gjenganger-Breve* (1830) havde meldt sig som Heibergs litteraturpolitiske allierede, og som kvitterede for sommeropholdet med digt-suiten "Erindringer fra Hirschholm" ("Posthuset", "Billardet", "Hyacintherne") 1833.